

de bageste, der kommer til at mærke dem først, så er det dem, der kom sidst i arbejde, der kommer til at mærke dem først, så det er også dem i de hårdest udsatte industrier, der kommer til at mærke dem først.

Derfor har diskussionen om suveræniteten eller nyt selvstyre også en social dimension, også en dimension om de svageste i vores samfund. Det har den for mig, og det vil jeg gerne vedstå her fra talerstolen: Det har den for den danske regering, men igen og endnu en gang: Det er og må være det færøske folk, der til syvende og sidst afgør færøernes fremtid i forhold til Danmark.

Og jeg må også sige, at hr. Jóannes Eidesgaards understregning af det reelle valg og den reelle frihed kan jeg godt genkende. En frihed er reel, når den har en tryghed i sig, når den også har en økonomisk fremtid for sig for alle i et samfund.

Hr. Óli Breckmann var inde på 1946. Jeg vil sige til hr. Óli Breckmann, at jeg er egentlig meget bevidst om, at situationen i 1946 i hvert fald har aflejret en uforløsthed – forstå mig ret: en uafklarethed, som i mange år også har præget diskussionerne, de politiske diskussioner, mellem folk på Færøerne, og derfor er jeg glad for, at hr. Óli Breckmann har taget regeringens melding, min melding til sig i dag.

Man kan på Færøerne være fuldstændig sikker på, at der ikke kommer noget selvstændigt dansk forslag. Det vil ikke være passende, og det vil ikke være at udvise respekt over for det færøske folk. Det er med udgangspunkt i det færøske folks ønske, og det er med udgangspunkt i landsstyrets udspil, der forhandles. Så er det op til Færøerne til sin tid at træffe afgørelserne, og det vil jeg gerne fastholde endnu en gang.

Men jeg vil over for hr. Óli Breckmann også fastholde klarheden. Når vi taler om statsdannelse, vil jeg gerne sige: Enten er man en suveræn stat eller også et selvstændigt selvstyre inden for rigsfællesskabet; man er ikke både og. Man kan ikke være begge dele; der må vælges. Og valget har naturligvis sine konsekvenser.

Nu tager vi fat på forhandlingerne, og de forhandlinger vil også blive ført i en god og fornuftig form, men de vil aldrig blive uklare; de vil altid være præcise, og de vil naturligvis også være åbne i forhold til det udvalg, Folketinget forhåbentlig nedsætter om kort tid.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Ja, det er jo lidt træls, at det, når man prøver at føre en principiel debat om rigsfællesskabets fremtid, så bliver til politisk drilleri, hvis man ikke siger, præcis hvad der passer statsministeren. Det er jo en kendsgerning, at regeringen er blevet kritiseret på grund af sin holdning i banksagen og på grund af den måde, den spillede banksagen på. Det er også en kendsgerning, at der har været kritik af den måde, statsministeren fik startet forhandlingerne med Færøerne på. Det kan ikke benægtes, og det er ikke politisk drilleri. Det er konstatering af en kendsgerning.

Det afgørende for os er, at man får et sådant forhold til Færøerne, at rigsfællesskabet i bedste instans kan bevares, og dér er vi enige med regeringen i den holdning, jeg i dag har konstateret i statsministerens tale, som jo gik på, at man også helst vil beholde rigsfællesskabet. Den linje er vi enige i, og det sekundære, hvis det ikke kan lade sig gøre, er, at vi så skal skilles på en anstændig måde; det har for os været det afgørende hele tiden. Og den anstændighed så vi anfægtet, sådan som vi i hvert fald kunne læse referatet fra de møder. Vi var jo ikke inviteret med, så vi kunne jo af gode grunde ikke være der. Men sådan som vi kunne se starten på forhandlingerne, så var den anstændighed i fare.

Så for os er det vigtigste, således at vi forstår hinanden omkring regeringens linje, at rigsfællesskabet ønsker vi bedst bevaret. Kan det ikke lade sig gøre, må vi finde en fornuftig og anstændig måde at skilles på.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, statsministeren, synes jeg, manglede at svare på nogle af de spørgsmål, som er rejst under debatten, bl.a. om 21-mands-udvalget, som skal nedsættes, hvilket vi synes er en god idé. Hvem skal sidde i det udvalg, og mener statsministeren, at alle partier har været informeret om den fremgangsmåde forud for debatten, alle partiledere? Med hensyn til olieudvindinger sagde statsministeren – jeg tror, jeg citerer korrekt: Dispositionsretten til olieudvindinger er fortsat Færøernes.

Hvis det er det eneste svar, statsministeren kan give, så synes jeg, at det er for lidt, for det er på Færøerne, og jeg mener også i Folketinget, helt klart, at det skal være sådan, at Danmark